

מ"ת 20772/02/17 - מדינת ישראל נגד עבד אלגני עבאס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 20772-02-17 מדינת ישראל נ' עבד אלגני(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 54649/2015

בפני	כבוד השופט ד"ר עמי קובו
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. עבד אלגני עבאס (עציר)

ב"כ המבקשת: עוה"ד נתנאל חיים וגילית מנטינבנד

ב"כ המשיב: עו"ד יעקב דהן

החלטה (בעניין המשיב 1)

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות מס והלבנת הון, לרבות עבירות של עשיית פעולות ברכוש אסור; מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דוח הכולל ידיעה כאמור; הוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה; ניכוי מס תשומות מבלי שיש לו מסמך לגביו; הכנה וקיום פנקסי חשבוניות כוזבים; קשירת קשר לעשות פשע ואיומים.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, במהלך התקופה הרלוונטית ביצע המשיב, ביחד עם אחרים, עבירות הכוללות הוצאה וקיזוז של חשבוניות מס כוזבות והשמטת הכנסות, וכן ביצע עבירות הלבנת הון, בסכומים הנאמדים במאות מיליוני ₪. עסקין ב- 621 חשבוניות מס כוזבות לחברת "נופר ולינוי" בשווי של 382 מיליון ₪, כולל מע"מ, ו- 5 חשבוניות כוזבות לחברת "דורן" בשווי של 1.8 מיליון ₪, כולל מע"מ.
4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, טען לאפליה בין המשיב לנאשמים אחרים בפרשה, ולמחדלי חקירה, ועתר לשחרורו של המשיב בתנאים מגבילים, וזאת אף בשים לב לכך שהמשיב מרצה כעת עונש מאסר בפועל.

טיועוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד יעקב דהן, המבקשת נקטה באפליה פסולה כאשר המשיבים האחרים בבקשה (נאשמים 2 ו-3) שוחררו, כך שהנאשם 2 שהה במעצר בית עוד טרם הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים, ובעניין הנאשם 3 הסכימה המבקשת למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובהמשך, בכפוף לתסקיר, ישוחרר ליציאה לעבודה. בעניינם של הנאשמים 2 ו-3 אף הוחלט על הקלה בתנאים, לרבות חלונות התאווורות.

יתר על-כן, בכתב האישום בתיק המקביל (ת"פ 14330-02-17) כל הנאשמים, למעט אחד, שוחררו בתנאים מגבילים, ואף הוא עתיד להשתחרר כשימצאו משגיחים מתאימים.

לטענת ב"כ המשיב, מעיון בראיות לכאורה עולה כי המשיב נמצא במדרג נמוך יותר מאשר נאשמים 2 ו-3.

עוד טען ב"כ המשיב למחדלי חקירה, כאשר לטענתו פעולות חקירה מהותיות, אשר המשיב ביקש את ביצוען במהלך המעצר לצרכי חקירה, לא בוצעו כלל. המשיב התלונן במשטרה כי "גנבו לו את החברה", והדבר לא נחקר.

במהלך שנת 2016 המשיב נורה ונפצע, ובמהלך תקופה זו לא היה יכול לבצע את העבירה.

כמו-כן, נטען כי בשים לכך שהמשיב נתון במאסר למשך 15 חודשים, לא קיימת מניעה להורות על שחרורו ממעצר.

6. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד נתנאל חיים וגילית מנטינבנד, המשיב לאורך חקירותיו בחר לשמור על זכות השתיקה, ולא נתן מענה למרבית השאלות שהוצגו לו. אכן, המשיב טען כי חברת "צקר" "נגנבה" על-ידי אחרים, אשר הוציאו את החשבוניות של החברה ללא ידיעתו, אלא שהטענה נבדקה ונשללה בהסתמך על יתר הראיות שהצטברו בתיק.

עוד טענה המבקשת כי קיימות ראיות לכאורה למכביר להוכחת האשמה, אשר קושרות את המשיב למעשים המיוחסים לו. ירון סולמי, המעורב המרכזי בפרשה, אשר הוגש נגדו כתב אישום נפרד, מודה בפה מלא שהוא קיבל מהמשיב את החשבוניות.

המבקשת טענה כי לא קיימת אפליה בין המשיב לבין הנאשמים האחרים בפרשה, הואיל והנאשם 2 בפרשה שוחרר בשל מחלתו, הנאשם 3 בפרשה חלקו קטן יותר במעמד של מסייע, ואילו סולמי נעצר עד תום ההליכים.

לעניין המסוכנות, טענה המבקשת כי הנאשם ביצע את העבירות הללו בעת שהתנהל נגדו הליך אחר בגין עבירות דומות.

דין ומסקנות

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, כי לא קיימת אפליה פסולה בין המשיב לנאשמים האחרים בפרשה, וכי קיימת עילת מעצר.**

8. בכל הנוגע לטענת המשיב כי חברת "צקר" "נגנבה" על-ידי אחרים, אשר הם הוציאו את החשבוניות הפיקטיביות, סבורני כי לא ניתן לקבל את הטענה. עיון בראיות בתיק, מעלה כי קיימות ראיות לכאורה רבות אשר סותרות את גרסת המשיב. מעיון בראיות האמורות עולה לכאורה כי המשיב עצמו היה מי ששלט בחברת "צקר" (ראו למשל, הודעת יעקב מנצור מיום 31.1.17, ש' 41-49; הודעת יעקב בטשון מיום 25.1.17 ש' 43-52), ומי שביצע את העבירות הנוגעות לחברה זו (ראו למשל, הודעת ירון סולמי מיום 11.1.17, ש' 326-337, ש' 380-391, ש' 492-515). הראיות לכאורה קושרות את המשיב ישירות לביצוע העבירות, אף ללא קשר לסוגיית השליטה בחברה. בהקשר זה מן הראוי להביא מדברי ירון סולמי בחקירתו (11.1.17, ש' 172-182):

"ש. תאר לי בבקשה את נושא שכר העובדים הסינים באתרים של נופר ולינוי?

ת. ... כולם עובדות בקבלנויות, כלומר בערך 40% משכר העובד הסיני משולם בתלוש שכר דרך התאגיד, והיתרה שהיא במזומן דרך קבלני משנה כמו א.ד. חן וצקר בוני הצפון שבבעלות עאבס (המשיב - ע.ק.).

ש. לפי מה שאני מבין קבלני המשנה צקר וא.ד. חן לא מספקים פועלים?

ת. כמו שאמרתי לפני הם סיפקו פועלים בכמות מאוד מאוד קטנה, שלא עולה על 10% מסך החשבונות.

...

ש. כיצד אתה מקבל במזומן את הכסף מצקר וא.ד. חן?

ת. ... אני נותן צ'ק מנופר ולינוי + מע"מ, ומקבל את הכסף בלי המע"מ במזומן מצקר וא.ד. חן.

ש. המע"מ זה התשלום בעבור החשבונית?

ת. את המע"מ צקר וא.ד. חן לקחו...

ש. מי העביר לך את הכסף במזומן אותו קיבלת מצדק וא.ד. חן?

ת. לפעמים אבו סובחי (נאשם 2 - ע.ק.), לפעמים עבאס (המשיב - ע.ק.) ולפעמים איברהים (הנאשם 3 - ע.ק.)...

ובהמשך (ש' 465-489):

ש. מי העביר לך את אותם כספים:

ת. או עבאס (המשיב - ע.ק.) או אבו סובחי או אברהים (הנאשמים 2-3 - ע.ק.).

ש. מי נתן לך את חשבוניות המס המצויות בכרטסת זו?

ת. רק עבאס (המשיב - ע.ק.).

...

ת. כמו שאמרתי לך בערך 90% זה היה כיסוי חשבונאי...

...

ש. האם עבאס היה מודע לכך שחברת א.ד. חן לא מספקת את הרשום בחשבוניות לחברת נופר ולינוי.

ת. ברור שכן".

ובהמשך חקירתו של סולמי מיום 11.1.17 (ש' 492-515):

"ש. מי קיבל לידי את חשבוניות המס מחברת צקר שנרשמו בספרי הנה"ח של דורן.

ת. עבאס (המשיב - ע.ק.) היה מגיע ישירות למשה למשרד, מוציא לו חשבונית ומשה היה מוציא לו צ'ק במקום.

ש. האם תאגיד דורן קיבל שירותי קרקע או שירותים בכלל מחברת צקר?

ת. כמו שאמרתי לך לא, זה חלק ממשיכת הרווחים של אבו סובחי...

ש. האם עבאס היה מודע לכך שחברת צקר לא מספקת דבר לתאגיד דורן?

ת. ברור שכן..."

על-פי הראיות לכאורה בתיק, המשיב עצמו מסר את החשבוניות הכוזבות, מילא את תוכנו, קיבל את השיקים בגין החשבוניות הכוזבות ומסר בחזרה את המזומן בניכוי העמלה (הודעת משה מרגלית, מיום 12.1.17; הודעת סולמי מיום 11.1.17, ש' 422-491). זאת אף ללא צורך לייחס משקל לשתיקתו של המשיב בחקירותיו הרבות.

חיזוק נוסף קיים בדברי המשיב עצמו, בחקירתו מיום 15.1.17, אשר מוסר בתשובה לשאלה לגבי שיקים שיצאו מחברות "נופר ולינוי" לחברת "צקר" (ש' 600): "כי הצ'קים היו למוטב בלבד לטובת צקר ואני הפקדתי בחשבון הבנק של צקר וקיבלתי אותם מירון, חוץ מהצ'קים האחרונים שבשיחה שלא הגיעו אליי".

כמו-כן, בחקירתו מיום 12.1.17 נשאל המשיב האם היה אדם נוסף בחברת "צקר" שהתנהל והתחשבן אל מול ירון סולמי בחברת "נופר ולינוי", והשיב "לא, אני היחיד, אני הבעלים" (ש' 31-32). נראה שדברים אלה של המשיב בחקירתו אינם עולים בקנה אחד עם טענתו בדבר "גניבת חברת צקר".

יתר על-כן, בחקירתו מיום 16.11.16 טען המשיב כי "גניבת החברה" הייתה רק בחצי השנה האחרונה, כדבריו: "אני בעלים של חברת 'צקר בונה הצפון' משנת 2006 עד לפני חצי שנה פלוס מינוס, ואז העבירות את המניות שלי בחברה בזיוף" (ש' 11-12). כלומר, טענת המשיב לגבי "גניבת החברה" מתייחסת למחצית השנה האחרונה עובר לחודש נובמבר 2016, ואינה מתייחסת לכל תקופת כתב האישום, אשר משתרעת על פני מספר שנים. באותה חקירה מאשר הנאשם כי רק הוא מטפל בכל הנושא החשבוני בחברה, לרבות הוצאת חשבוניות מס ללקוחות וקבלת חשבוניות מס מספקים (ש' 44-45).

גם צירוף כתב תביעה שהגיש עובד החברה בבית-הדין לעבודה על-ידי המשיב, אינו משנה את התמונה הראייתית הכוללת בתיק, הואיל ומדובר בבחירתו של אותו תובע, שעבד בחברה, לציין בכתב תביעתו את הגורם הנתבע. אין בעובדה שאותו עובד לא תבע את המשיב, משום ראייה של ממש לכך שהמשיב לא ניהל את החברה במועדים הרלוונטיים.

במסגרת הראיות לכאורה נגד המשיב ניתן למנות, בנוסף לאמור לעיל, אף את הראיות הבאות: חקירתו של משה מרגלית מיום 12.1.17 (ש' 19, ש' 38); חקירתו של יעקב מנצור, מיום 31.1.17 (ש' 29-40); הודעותיהם של עובדי הדואר, זכריא סעדי מיום 23.1.17, יוסף שחתות מיום 23.1.17; תוצרי האזנות הסתר שבוצעו בפרשה ועוד.

9. בכל הנוגע לטענת ב"כ המשיב **לאפליה פסולה**, שוכנעתי כי חלקו לכאורה של הנאשם במעשים הינו

מרכזי ומשמעותי, ואין מקום לקבל את טענת האפליה, כמפורט להלן:

א. ביחס לנאשם 2, **מחמד אזברגה**, לאחר עיון בראיות לכאורה שבתיק, אני מוכן, לצורך דיון זה, לקבל את טענת ב"כ המשיב כי חלקו של נאשם 2 במדרג גבוה מחלקו של המשיב. אף על-פי כן לא קיימת אפליה פסולה בין השניים. זאת משום שהבסיס העיקרי לשחרורו של הנאשם 2 טמון במצבו הבריאותי הקשה (ראו למשל, החלטת כב' השופט אברהם יעקב מיום 4.4.17 אשר מצין כי "מדובר באדם שימיו ספורים"). לפי מסמכים שהוצגו בעניינו של הנאשם 2 הוא לוקה במחלת הסרטן, ומכאן שההבחנה בין המשיב לבין הנאשם 2 אינה בגדר אפליה פסולה. במאמר מוסגר יצוין כי בנוגע לנאשם 2 ניתן צו אשר מורה על העברת מלוא המידע הרפואי בעניינו של המשיב 2 לידי המדינה, בכדי לבחון את מצבו הרפואי העדכני (החלטה מיום 14.5.17). לפיכך, אף בהנחה שמתקבלת טענת ב"כ המשיב לפיה חלקו של הנאשם 2 במדרג עולה על חלקו המשיב, אין בכך כדי לסייע למשיב, הואיל ושחרור הנאשם 2 נבע מסיבות הומניטאריות, הנוגעות למחלתו.

ב. ביחס לנאשם 3, **איברהים אבו טחישר**, הרי שמעמדו במדרג נמוך יותר מזה של המשיב, וזאת הן על-פי כתב האישום, והן מתוך עיון בראיות לכאורה. הנאשם 3 מואשם בפחות אישומים מהמשיב, כאשר באחד מהם (אישום שלישי) הנאשם 3 הוא במעמד של מסייע בלבד.

זאת ועוד, המשיב עצמו אומר בחקירתו מיום 15.1.17 (ש' 199-216) כי הנאשם 3 היה מנהל עבודה בחברת "א.ד. חן" שהייתה בבעלות המשיב, וכי הנאשם 3 עבד אצלו במשך כשנתיים, ולא עבד עבורו בחברת "צקר". המשיב הוא זה שקיבל את הנאשם 3 לעבודה וקבע את משכורתו. בהמשך מוסר המשיב, כי בהמשך עבר הנאשם 3 לעבוד אצל ירון סולמי (ש' 361).

אכן, קיים בסיס לטענת המשיב כי הנאשם 3 היה בעל חלק משמעותי בפרשה, ואולם בשלב זה לא ניתן לקבוע כי חלקו של הנאשם 3 במדרג גבוה או שווה לזה של המשיב.

כמו-כן, קיים פער בין הנאשם 3 לבין המשיב, וזאת בשים לב לעברו הפלילי של המשיב בעבירות זהות, וזאת במובחן מהנאשם 3.

ג. ביחס ל**ירון סולמי**, בבקשה המקבילה למעצר, מ"ת 14357-02-17, ירון סולמי, נעצר עד תום ההליכים בעניינו (החלטת כב' השופט אברהם יעקב מיום 18.4.17). בקשתו לעיון חוזר נדחתה (החלטה מיום 16.5.17). כלומר, אף בהנחה שסולמי נמצא גבוה יותר במדרג מהמשיב, אין בכך כדי לסייע למשיב, וזאת הואיל וסולמי לא שוחרר.

10. בכל הנוגע לטענת ב"כ המשיב לקיומם של **מחדלי חקירה**, לא שוכנעתי כי קיימים מחדלים של ממש אשר יהיה בהם כדי להשפיע על התמונה הראייתית המתקבלת מעיון בתיק. בפרשה זו בוצעו פעולות חקירה רבות מאוד, ובשלב זה לא ניתן לקבוע כי יש בפעולות מסוימת אשר לא בוצעו כדי להשפיע על המארג הראייתי. נראה כי טענה זו צריכה להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

11. **בכל הנוגע לעילת המעצר**, הרי שלאור היקף העבירות אשר לכאורה בוצעו, קמה עילת מעצר של מסוכנות. עסקינן במסוכנות כלכלית, אשר מתחזקת בשים לב לכך שלכאורה המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הנוכחי, בעת שניהל הליך פלילי קודם בפרשה דומה, אשר בגינה הורשע בעבירות של קיזוז מס תשומות בגין חשבוניות פיקטיביות בחברת "צקר" בהיקף של למעלה מ-3 מיליון ₪, ונגזר עליו בסופו של דבר עונש של 15 חודשי מאסר בפועל. כלומר, לכאורה, לא היה בהליך הפלילי הקודם שהתנהל נגדו, כדי להרתיע מלשוב ולבצע לכאורה

עבירות דומות, ובמסכת עובדתית דומה, ואף באותה חברה (חברת "צקר"), כל זאת במהלך תקופת ניהול משפטו הקודם (אשר התנהל בשלוש ערכאות, ת"פ (נצ') 22468-07-09; ע"פ (מח' נצ') 12244-07-15 ורע"פ 3808/16).

12. בכל הנוגע לאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה, נתתי דעתי להיותו של המשיב אסיר, אשר מרצה כעת עונש מאסר של 15 חודשים, מאז חודש מרץ 2017. בהקשר זה יש לקחת בחשבון מחד גיסא את העובדה שאכן כותלי בית-הסוהר יכולים, כעקרון, להוות חלופת מעצר ראויה, ומאידך גיסא את העובדה שהמשפט עתיד להימשך זמן רב לאחר תום ריצוי עונשו של המשיב (בין אם בניכוי שלישי, ובין אם לאו).

13. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי בשלב זה יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו, כאשר כחודשיים לפני מועד שחרורו הצפוי של המשיב (בחישוב לפי ניכוי שלישי ומנהלי), יוכל המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר, ויתקבל תסקיר שירות המבחן, אשר יבחן את עניינו. בהמשך לכך, ייקבע דיון בבקשה. אני ער לכך שהחלטת מעצר תוביל לשלילת חופשות מהמשיב בתקופת מאסרו, ואולם בשים לב למכלול השיקולים המפורטים לעיל, ולמסוכנות המשיב, סבורני כי אין מנוס מכך.

סוף דבר

14. אשר על-כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו. המשיב יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר, כמפורט לעיל.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ד' סיוון תשע"ז, 29 מאי 2017, במעמד הצדדים.